

Valoare și platitudine

Cea de-a doua ediție a Festivalului național „Cântarea României” marchează un progres și în domeniul teatrelor de estradă, progres manifestat în ce privește valoarea tematică și literară a textelor, forța emoțională a creației muzicale, invenția regizorală, coregrafică și scenografică și, nu în cele din urmă, interpretarea realizată de soliști vocali și de actori. Prin talent și profesionalism, genul, criticat uneori pe bună dreptate, a demonstrat că poate străluci, ciști-gându-și noi adepți.

Instituțiile de spectacol înscrise în concurs (în număr de zece) s-au preocupat ca locul satirei să fie preponderent, vizând multiplele aspecte ale actualității noastre. Printre autorii de monologuri, cuplete și scheciuri care au obținut reușite în acest sens sînt Mihai Maximilian, Cornel Constantinescu, Nicușor Constantinescu, Sașa Georgescu, Aurel Felea. Concursul a prilejuit o producție sporită și de bună calitate în domeniul creației muzicale, extrem de variată în tematică, ritmuri și culori orchestrale. Compozitorii Temistocle Popa, Vasile Veselovschi, George Grigoriu, Aurel Manolache, Aurel Giroveanu, Ion Cristinoiu, Camelia Drăscălescu, Dan Beizadea, J. Kerestely, V. Vasilache au semnat partituri prestigioase.

Deși compartimentul coregrafiei nu s-a ridicat, în ansamblu, la nivelul exigențelor, sînt de semnalat cîteva reușite deosebite în dansul cu temă contemporană. Coregrafiile care s-au impus în această ediție sînt cei care gîndesc dansul înăuntrul spectacolului, ca parte componentă, ca personaj: Cornel Patrichi, Sandu Feyer, Viorica Cîsmigiu, Victor Bedea, Doina Mihăescu, Ionel Lazăr, Dorin Oancea.

Strădaniile laudabile au depus și regizorii, pentru a da spectacolelor o notă de inedit, de culoare, de ritm. Cităm în acest sens numele lui Nicușor Constantinescu — Maestru Emerit al Artei, Nicolae Dinescu, Mihai Maximilian, Bițu Fălticineanu, Harry Eliad, Al. Darian, Constantin Băltărețu, Radu Borianu. Relevăm, de asemenea, aportul de calitate al scenografilor Teodora Dinulescu, Lia Manțoc și Constantin Russu, care, prin fantezie și modernitate, au demonstrat că și estrada poate fi un loc de afirmare a bunului-gust.

Dintre interpreții vocali și actorii care s-au detașat în această ediție a Festivalului cităm

pe Dan Spătaru, Eva Kiss, Jean Păunescu, Cristina Stamate, Al. Luilescu și Nec Lăzărescu (de la Teatrul satiric-muzical „Constantin Tănase”); Ilona Moțica, Clara Anton, Trio-ul „Do Re Mi”, Jean Constantin și Gelu Manolache (de la Teatrul „Fantasio” din Constanța); Grațiana Chițu, Ștefan Voicu, Maria și Mirel Mîneru (de la Estrada din Ploiești); Dorin Anastasiu, Ion Ulmeanu și Gabriela Vlad (de la Teatrul „Ion Vasilescu”), Magda Odeșteanu, Lucian Leșsa, Nelu Urican și Veronica Munteanu (de la Estrada din Brașov); Alexandru Jula, Ionel Miron, Anghel Stoian și George Panaitopol (de la Teatrul Muzical „Leonard” din Galați); George Genta și Dragoș Mirza (de la Estrada din Pitești). Au condus prestigios formațiile orchestrale ale teatrelor aflate în concurs dirijorii Aurel Manolache (Constanța), Paul Ionescu (Ploiești), Dan Ardeleanu și Gabriel Mărgărint (București), Gheorghe Vulpe (Cluj-Napoca). Pentru orchestra Ansamblului Armatei din Cluj-Napoca avem numai cuvinte de laudă.

În afara bunelor rezultate pe care le-am subliniat, este necesar să arătăm și cîteva carente constatate în desfășurarea întrecerii teatrelor de estradă. Ne-au întristat platitudinile, prozaismul și didacticismul unor texte (Estrada din Ploiești, Ansamblul C.C.A. din București, Teatrul „Ion Vasilescu”, Ansamblul Armatei din Cluj-Napoca, Estrada din Deva, Teatrul „Leonard” din Galați), vulgaritățile strecurate în spectacole ale Teatrului „Constantin Tănase”, Teatrului „Fantasio”, Estradei din Pitești, Ansamblului Armatei din Cluj-Napoca, Teatrului „Leonard” din Galați). În multe reprezentații și-au făcut apariția momente străine de tonă propusă sau altele cu un vădit specific de music-hall. Din lipsa ideii, coregrafiei i s-a substituit de multe ori o mișcare stereotipă, menită să umple golurile lăsate de texte (Estrada din Ploiești, Teatrul „Ion Vasilescu”, Estrada din Deva). Se impunea, de asemenea, o selecție mai riguroasă a partiturilor interpretate, precum și a soliștilor vocali. În sfîrșit, așteptam din partea regizorilor și a scenografilor o mai explozivă fantezie, proprie genului.

Dar, învingători sau învinși, toți participanții s-au dăruit întrecerii. Confruntarea lasă acum loc reflecției, din care, sperăm, se vor alege, pentru viitor, cîteva concluzii limpede.